

Hatıralar Anı 2

– enver-ozcaglayan · 28 Temmuz 2025

Enver ÖZÇAĞLAYAN

HÂTİRALAR (Anı)-2

Bu yeni kitabı tetkik ederken, kapıdan Dilâver Cebeci'nin girdiğini görüyoruz. Cebeci'nin ölümcül bir beyin ameliyatı geçirdiğini bildiğimden, kalkıp O'na sarılıyor, geçmiş olsun, dileklerimi bildiriyorum. Beni tanımakta zorlandığını hissederek, canını sıkmamasını, yeise düşmemesini, içerisinde bulunduğu durumun kaderinin bir parçası olduğunu ve geçeceğine inandığımı lisanı münasip ile anlatıyor ve ekliyorum:"-Cebeci, Cebeci; ayaklarını yere kuvvetli bas, zira destanlarımızı şaha kaldıracak üçüncü bir GENCOSMANOĞLU yok..." Dilâver Bey'in bu durumundan henüz haberdar olan Ateşoğlu Hoca'nın adeta dili tutulur gibi oluyor, büyük bir müşkilatla üzüntüsünü ifade etmeye çalışıyor. Zira edebiyatta Cebeci'nin yeri ve değerini, bir edebiyat öğretmeni olarak çok iyi biliyor; bu duygular karmaşasında Dilâver'i teskin etmeye çalışıyor.Ancak bir anda Dilâver'in bir şuur ve mantık patlamasına şahit oluyoruz.Hırçın bir ses tonuyla "Sen Ateşoğlu, bunun nerde böyle olduğunu biliyor musun?" diyor. Ateşoğlu birdenbire kendinin tanınmasından memnun, Cebeci'nin âni şuur açıklığından mutlu, sadece:" Yo Yo..." demekle yetiniyor. Cebeci devamla: " İşte sizinle İzmir'e gidiyorduk ya, işte o kazada oldu, beni baygın halde koltukların altından çıkarmışlar, başımın sol yanı kanıyormuş, işte ondan sonra oldu.Bak başımı elle, ben ameliatta öldüm de dirildim." diyerek rahatsızlık sebebini anlatmaya çalışıyordu Cebeci. Ondan sonra söze Turan Hoca giriyor, 1999 yılı başında İzmir'e Türk Kurultayı'na giderken Ateşoğlu'un, Refet Körüklü'nün de içinde bulunduğu otobüsün takla atması sonucu, Ateşoğlu ve Refet Enver ÖZÇAĞLAYAN

Körüklü'nün de muhtelif kemiklerinin kırılmasıyla sonuçlanan o kazada Dilâver Bey'in bir yerlere çarpan başı zamanla ödem yapmış ve üç-dört ay sonra O'nu bu ölümcül ameliyatlar yaşadığı durumlara düşürmüştü. Tabii Ateşoğlu Hoca'nın hayreti bir kat daha artmıştı ve hep birlikte Allah'tan ümit kesilmeyeceğini Cebeci kardeşimize izaha çalışıyorduk.O'nun yine şiir ummanında NUR DAĞI'nın daha yücelerine çıkacağına samimiyetle inanıyoruz ve O'nda var olduğunu bildiğimiz kâmil iman gücüyle, güçlüklerini yeneceğine kendinin de inanmasını bekliyoruz.

Bu duygu ve düşüncelerle Dilâver Cebeci'nin Kazan Seyehatnamesi olan MEN KAZANGA BARAMEN (Kazan Seyahat Notları) Kitabını elime aldığım gece tamamen okuyuvermiştim. Bu yazımı da o günlerin hatırası olarak 25.Haziran.2000 tarihinde yazmışım. Ancak tamamını ağlayarak okudum ve benim için değerli bir hatıra olarak tekrar kaleme aldım. Çünkü burada, adı geçen çok kıymetli dostlarımdan geriye, gördüm ki bir ben kalmışım. Hepsini rahmetle anıyorum; nur içinde yatsınlar. Lütfen (El Fatıha) SON...